

Heikki Petterssonin haastattelu

Jututti ja kirjoitti 1/2014 Esa Mäkinen

Heikki "Hessu" Pettersson on toiminut Pirttiniemen tukikohdan satamamestarina reilun kymmenen vuoden ajan. Yhtä kauan kaverina on kulkenut koiransa Rekku.

Hessu ja Riitta Pettersson muuttivat Pirttiniemen portin luona sijaitsevaan satamamestarin taloon syksyllä 2003. Samaan aikaan perheeseen tuli koiranpentu Rekku, joka on siis käytännössä elänyt koko elämänsä Pirttiniemessä. Ison koiran olemus on vieläkin reipas, vaikka ikää alkaa olla jo kunnioitettavasti – ihmisen ikään verrattuna noin 70 vuotta. Ripaus labradorinnoutajaa veressä on myös tuonut lempeyttä ja rauhallisuutta saksanpaimenkoiraan.

Perheestä Riitta käy vielä kaupungissa päivisin töissä, mutta Hessu ja Rekku ovat täyspäiväisesti töissä Pirttiniemessä. Päivä alkaa jo aamuvarhaisella porttipuomin avaamisella ja loppuu illalla puomin sulkemiseen. Näin teoriassa, mutta ei aina käytännössä.

- Minusta satamamestarin tärkein tehtävä on olla aina tavoitettavissa, ainakin puhelimella. Tässä saa olla eräänlainen kävelevä tietopankki ja puhelinmuistio, kun jäsenet kyselevät toisten veneiden omistajia ja muita yhteystietoja, kertoo Hessu.

Satamamestarin työhön kuuluu monia erilaisia tehtäviä. Enimmäkseen työ on valvontaa ja neuvontaa. Hessu kiittelee Kuopsilaisia veneenomistajia asiallisiksi ja mukaviksi.

- Harvoin tarvitsee ryhtyä riitelemään, asiat selviävät puhumalla. Porukka on myös avuliasta ja auttavaista, kehuu Hessu Pettersson.

Maailman hienoin botikka

Valtaosa Hessun päivistä kuluu metsän reunassa sijaitsevalla teltalla, missä hän on jo yhdeksän vuoden ajan kunnostanut Botnia -purjevenettä. Kunnostaminen on oikeastaan väärä sana, sillä Hessu on rakentanut veneen kirjaimellisesti katsoen uudelleen – vanhoja kohtia taitaa olla vain rungon lasikuitukurossa.

Vaikka 1960 -luvulta peräisin oleva Botnia on edelleenkin varsin suosittu venetyyppi – niitä löytyy Hessun veneen lisäksi kaksi meidän seuramme rekisteristäkin – on Hessun vene lajissaan ainutlaatuinen. Vanhaa ei muistuta juuri muu kuin rungon muoto ja sekin vain hämärästi, sillä veneen varalaitaa on korotettu ja perään rakennettu kaunis puinen reelinki sekä kannelle tyylikäs skailletti. Sisältä on lähes kaikki rakennettu uusiksi eivätkä ratkaisut ole todellakaan tyyppisiä. Vaivoja eikä tunteja ole laskettu, kun Hessu on tehnyt muun muassa fasettiviistetyt kaapinovat ja yhteen kaappiin jopa lyijylasiovet. Pentteriä koristavat Jari Hautamäen käsinmaalaamat meriaiheiset kaakelit.

Vaikka aikaa on mennyt jo yhdeksän vuotta, on projekti vielä kesken. Kiirettä ei kuulemma ole, sanoo Hessu.

Vene valmistuu aikanaan, painottaa Hessu. Juuri nyt on työn alla peräsin, jonka kunnostukseen hän hakee oppia tämän kevään ajan Sakkyn muoviveneenrakennuskurssilta. Jo aiemmin hän suoritti puuveneartesaanin tutkinnon Ingmanin Käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksessa.

Purjehdus on ollut aina osa Hessu Petterssonin elämää, hän on muun muassa kilpaillut H-veneissä EM-tasolla asti ja kulkenut yhdessä kaksoisveljensä Hannun kanssa kilpailumatkoilla pitkin Eurooppaa. Vielä nytkin veljekset laskevat oman H-veneeseen veteen muutaman kerran kesässä osallistuakseen kilpailuihin.